

شیوه های نوین مواجهه با بلایای طبیعی شهری یوکوهاما - جنوب آفریقا

تینا اتملی

لیسانس مترجمی زبان انگلیسی

کنفرانس جهانی کاهش بلایای طبیعی

کنفرانس یوکوهاما لحظه مهمی در یاری بشر دوستانه و عمران می باشد.

امروز سازمان ملل، بیش از هر زمان دیگری در گذشته با چالش تخفیف عواقب گسترده تر و شدیدتر درگیری های داخلی و قومی رویرو است که اختصاص به جای خاصی ندارد و شامل همه جا می شود. از جمله افزایش سریع تعداد پناهندگان و آوارگان و درگیری های محلی در سراسر جهان، رویارویی مؤسسات ملی و بین المللی به اوضاع دشوار و اضطراری وقایع ناگوار با ریشه های پیچیده سیاسی، اجتماعی و اقتصادی.

وقایع طبیعی نه تنها از بین نرفته اند بلکه بیشتر هم شده اند. همه کشورها هنوز به برخی از

انواع وقایع طبیعی دچار می شوند، زلزله، آتش سوزی، خشکسالی، رانش زمین، گردباد و یا وقایع دیگر بیش از ۲۵٪ جمعیت جهان در مناطقی زندگی می کنند که از لحاظ وقایع طبیعی دارای ریسک بالایی هستند. در بسیاری از کشورهای پیشرفته، بخش اعظم جمعیت شان در معرض این وقایع می باشند در سال ۱۹۹۳ زلزله هند جان حدود ۱۰/۰۰۰ نفر را گرفت یا در سال ۱۹۹۱ موج جزر و مدی بنگلادش که باعث کشته شدن ۱۴۰/۰۰۰ نفر شد. حتی در کشورهای پیشرفته ای همچون ایالات متحده، سیل میدویت در سال ۱۹۹۳، زلزله لوس آنجلس در سال ۱۹۹۴ و طوفان شدید جنوب امریکا، میلیاردها دلار خسارت وارد کرد و جان صدها هزار نفر را می گرفت.

این وقایع طبیعی در خلاء اتفاق نمی افتد. آشفتنگی اقتصادی، آوارگی مردم، تخریب محیط زیست و آشفتنگی سیاسی می توانند به گونه ای با هم ترکیب شوند تا بسیاری از بخش های جهان را آسید پذیر کردن مردم و محیط زیست در برابر وقایع طبیعی مستندتر سازند و آنهایی که با تکرار وقایع طبیعی ضعیف تر شده اند، نسبت به تحمل آشفتنگی سیاسی، اجتماعی و اقتصادی که امروزه بخش های بسیاری از جهان را تهدید می کنند، توانایی کمتری پیدا می کنند.

علاوه بر این می توان از بسیاری از خرابی هایی که در اثر وقایع طبیعی به وجود می آیند، جلوگیری کرد. در دهه ۹۰ تقریباً برای هر واقعه طبیعی، " کمی پیشگیری " یا آمادگی می توانست کاملاً متفاوت باشد مواردی که در آن ضوابط نادیده گرفته می شوند، مردم در مناطق خطرناک قرار داشتند، اخطارها صادر یا دنبال نمی شدند و برنامه ها به دست فراموشی سپرده می شوند. همچنین در موارد بسیار زیادی از امداد آسید دیدگان، در کمک رسانی به مردم تاخیر شده و همکاری انجام شده راضی کننده نبوده است. مواردی که در آن داروهای تاریخ گذشته و بلا استفاده به مناطق آسید دیده فرستاده می شوند، تیم های امداد بین المللی زمانی می رسند که دیگر خیلی دیر شده و سازمان های عملیات امداد بدون هماهنگی هستند. از دهه ۶۰ تا ۸۰ خسارات اقتصادی ناشی از

وقایع طبیعی سه برابر و در دهه ۹۰ بدتر هم شده است و فقط در سال های ۹۱ و ۹۲ این خسارت ها به بیش از ۱۰۰ میلیارد رسیده است. جامعه بین المللی بیشتر و بیشتر متوجه می شوند که گذاشتن مقادیر زیاد پول و نیروی انسانی در امداد به هیچ وجه راه حلی پذیرفته نیست و می بایست به روابط میان وقایع با دقت بیشتری نگریست.

از جمله روابط اغلب فراموش شده میان وقایع، اقدامات پیشگیری و آمادگی می باشند. اقدامات اتخاذی پیشگیری هستند و مسلماً مقرون صرفه نیستند زیرا اقدامات موفقیت آمیز جزء پیشگیری هستند مانند کمک رسانی اضطراری که مکن است از طریق اخبار سرشب به گوش ما نرسد.

اغلب پیشگیری، تخفیف و آمادگی واقعه به اشتباه، به عنوان دانش انحصاری طررفداران اصول فنی، اساتید دانشگاهی عالی و دانشمندان دور از واقعیات روزمره زندگی تلقی می شوند.

هیچ چیز نمی تواند خارج از حقیقت باشد طی ۱۵ تا ۲۰ سال گذشته، میزان فرایند اطلاعات سودمند که اغلب بدون هزینه اضافی می باشند راجع به چگونگی محافظت خواهان در برابر وقایع به دست آمده است. مراحل سیستمی، برنامه های آموزشی، تکنیک های نوین خانه سازی، برداشت جدید از چگونگی برقراری ارتباط با محیط اطرافمان نیز سودمند است. خشکسالی ها، قحطی ها و سیل ها اغلب می توانند قابل پیش بینی باشند. آنچه ما نیاز

داریم تصمیم سیاسی است تا این دانش را به کار گیرد از نیروهای قانونگذار، آموزش، آگاهی عمری و تعیین سیاست عمران و امداد استفاده نمایند تا اقدامات کاهش واقعه را بخشی از تفکر روزانه و فعالیت های برنامه ریزی خودمان قرار دهیم.

کنفرانس جهانی کاهش وقایع طبیعی به ما فرصتی می دهد تا تصمیم سیاسی را به وجود آوریم که نیاز دارد تا به ریشه دلایل وقایع طبیعی پردازد و دانش موجود مربوط به مدیریت واقعه در زمان قبل، بعد و طی وقایع را به کار گیرد.

کنفرانس یوکوهاما دو گروه کاملاً متفاوت را به هم نزدیک می کند: دانشمندان و تکنیسن هایی که راههای پیشگیری از وقایع یا کاهش تاثیر آنها را پیدا کرده و سیاست گذاران حکومت های ملی و سازمان های بین المللی که سیاست های کلی مربوط به وقایع و عمران را تعیین می کنند. کارشناسان و سیاست گذاران برای اولین بار می توانند در یک سطح بین المللی با یکدیگر ملاقات کنند تا تعیین کنند که چگونه تحقیق و تجربه می توانند به کار گرفته شوند تا سیاست های نوینی را به وجود آورند که مدیریت واقعه را به عمران پایدار مرتبط کنند. همایش یوکوهاما به این موضوع می پردازد که چگونه می توانیم از توجه اهمیت واکنش پذیر، بحران مربوط به کمک رسانی به آسیب دیدگان به بسط در "فرهنگ پیشگیری" وقایع تبدیل کنیم. این فرهنگ نه تنها با توجه خاص تازه محافظت از محیط اطرافمان

سازگارتر است بلکه فرهنگ پیشگیری وقایع به ما کمک خواهد کرد تا بیشتر بر روی عمران سرمایه گذاری کنیم.

منابع کاهش پیدا می کنند، خطرات واقعی رو به افزایش هستند، زمان، زمان تفکر پیشگیری است. همانطور که سیاست پیشگیرنده و اقدامات هشدار دهنده پیش از موعد تعیین می شوند تا از شدت "اوضاع اضطراری و دشوار" جلوگیری کنند یا آن را از بین ببرند، اقدامات پیشگیری و آمادگی می توانند ما را در برابر وقایع طبیعی ایمن تر سازند. امیدوارم که کنفرانس جهانی کاهش وقایع طبیعی بتوانند فلسفه نوینی راجع به وقایع و عمران ارائه دهند تا نیازهای جهان مرتبط امروزی را برآورده کنند. ما مهارت ها و دانش لازم را داریم که از تبدیل وقایع طبیعی به یک فاجعه جلوگیری نمائیم. پس بگذارید به اداره محیط زیست، توسعه منابع انسانی و جستجوی راههای نوینی پردازیم تا جوامعی را بسازیم که در برابر وقایع ایمن تر باشند و واقعا ادامه یافتنی تر باشند.

کنفرانس جهانی کاهش بلایای طبیعی

کنیا که در شاخ آفریقا واقع شده، کشوری است مستعد و متاثر از واقعه. رئیس جمهور، عالیجناب دانیل توروایتیچ ارب موی (Daniel Toroitich Arop Moi)، شدیداً علاقمند و درگیر فعالیت های انجام شده در ناحیه و منطقه آفریقایی است تا تاثیرات اقتصادی و دیگر وقایع طبیعی و اوضاع وقایع

افزایش زیان های اقتصادی ناشی از وقایع و لزوم بررسی راههای آمادگی، پیشگیری و تخفیف همه می توانند دلایل برگزاری این کنفرانس باشند.

تصمیم برگزاری کنفرانس کاهش بلایای طبیعی در یوکوهاما، ژاپن

اگر کنفرانس یوکوهاما مطابق فصلنامه پیشین مجمع عمومی برگزار شده بود (از جمله ۴۴/۲۳ راجع به دهه کاهش وقایع طبیعی، مطابق فصلنامه مجمع عمومی ۴۸/۱۸۸)، احتمال داشت این کنفرانس درباره موضوع وقایع طبیعی که به طور مطلق دست نخورده باقی بود برگزار می گردید. هر چند مطابق اتخاذ فصلنامه ۴۸/۱۸۸، کنفرانس دست نخورده باقی نماند و وضعیت وقایع طبیعی و موقعیت های دیگر حوادث را در نظر گرفت. موقعیت های دیگر حوادث یا در مصیبت های روز بلاها (شامل انسواع جدید بیماری هایی چون ایدز (HIV/AIDS)، مصیبت های تکنولوژیک و محیط زیست، چرخه فقر و عوامل سازنده آن (مانند بدهی، نابودی جنگل، قحطی، کرسنگی، سو تغذیه و غیره) می شود. بنابراین کنفرانس جهانی از یک واقعه بین المللی اصولاً علمی و فنی مربوط به کاهش واقعه طبیعی به یک واقعه بین المللی با شیوه گسترده تر و جامع تر کاهش واقعه ناگوار تحول یافته است.

جلسه کمیته تدارکات در ژنو

کمیته تدارکاتی، با جدیت کار بررسی مسائل سازمانی و آیین نامه ای و تایید برنامه کاری را انجام

دیگری همچون، خشکسالی، بیابان شدن، قحطی، سیل، زلزله، طوفان ها، انحطاط زیست محیطی و تهدید حمله ملخ زدگی را تسکین دهد. رئیس جمهور، Moi، به عنوان رئیس جلسه جدید اداره میان دولتی خشکسالی و عمران (IGADD) شامل جیبوتی، ارتیره، اتیوپی، کنیا، سومالی، سودان و اوگاندا می شود، برای پیشگیری و تخفیف حوادث در شرق آفریقا دست به هر تلاشی می زند. او اخیراً عملکرد مکانیزم و ملی مربوط به بخش کاملاً نوپایی را که به امور حوادث، اوضاع فوق العاده می پردازد را بازیابی و نوسازی و بهبود بخشیده است..

چرا کنفرانس بلایای طبیعی الان برگزار می شود؟

اگر قدرت وقایع به اندازه بشریت باشد، پس ممکن است شخصی به حق از خود بپرسد که چرا کنفرانس جهانی بلایای طبیعی الان و برای اولین بار تشکیل می شود؟ دلایل بسیار زیادی وجود دارند که ضرورت تشکیل این کنفرانس را توجیه می کنند: حوادث خبر نمی دهند. آنها ویران می کنند. آنها جان انسان ها را می گیرند. حوادث بین انسان ها خواه جوان یا پیر، فقیر و دارا تمایز و تفاوتی نمی گذارند. آنها کسی را متهم نمی کنند. آنها صبر نمی کنند. آنها مذاکره نمی کنند. آنها گوش فرا نمی دهند. آنها فقط می آیند.

پتانسیل کاهش فاجعه که به واسطه همکاری در وابستگی روزافزون جهان ما به وجود می آیند

داده تا در زمان تشکیل جلسه که از ۱۴ تا ۱۸ مارس ۱۹۹۴ در ژنو می باشد، تضمین کند که این اهداف به تحقق پیوسته اند. ما به عنوان یک گروه متوجه شدیم که برنامه عملکرد اقداماتی که در سطوح محلی، ملی، ناحیه ای، منطقه ای، درون منطقه ای و بین المللی (سازمان ملل) تقبل می شود، مهمترین مدرکی خواهد بود که توسط کنفرانس تصویب خواهد شد. خلاصه مطالبی که در ژنو تصویب کردیم، کمکی خواهد بود برای تضمین اینکه اهداف کنفرانس در نیمه دوم IDNDR و قرن ۲۱ توسط انجمن جهانی به تحقق خواهد پیوست.

از کنفرانس یوکوهاما چه توقعی می توانیم داشته باشیم؟

توقعات ما از نتیجه کنفرانس جهانی بسیار زیادند. در زیر چند تا از آنها آورده شده است:

- ارزیابی دقیق و تحلیلی پیشرفت حاصل شده از اجرای فعالیت های IDNDR در نیمه اول دهه

- افزایش آگاهی و آموزش همگانی (مربوط به سیستم های) آمادگی، پیشگیری و تخفیف حادثه و تلاش برای یکپارچه کردن آنها

- جهت یاری بشر دوستانه و طرح عمران ملی - توافق و اتخاذ یک برنامه عملی برای نیمه دوم

IDNDR

- پرداختن به عوامل ریشه ای وقایع طبیعی و مصیبت های "آتی" در حین دادن دستورالعمل ها و راهکارهای روشن مربوط به اقداماتی که قرار است در

سال ۲۰۰۰ و قرن بیست یکم در نظر گرفته شود.

امیدوارم که این کنفرانس با حمایت گسترده ترین شرکت ممکن که شامل، کشورهای پیشرفته، وزرای سیاسی عالی رتبه، نمایندگان و مقامات سازمان ملل، سازمان های دولتی، سازمان های غیردولتی، انجمن های دانشگاهی و علمی و افراد دیگری که متعهد کاهش خسارت و زیان ناشی از وقایع می باشند، به این اهداف دست یابد.

دستور کار احتمالی عملکرد

این برنامه کاری که در کنفرانس جهانی کاهش وقایع طبیعی یوکوهاما، ژاپن اتخاذ خواهد شد، به عنوان راهنما و وسیله همکاری بین المللی برای کاهش خسارت جانی، مالی و آشفستگی اقتصادی ناشی از مصیبت های طبیعی به کار خواهد رفت.

هدف این برنامه انجام اقدامات زیر می باشد:

- فراهم آوردن اطلاعات همگانی و برنامه های آموزشی

- ایجاد یک روش هماهنگ شده برای رفع مشکلات منطقه ای، محیط زیست، عمران و فاجعه
- امکان آموزش اجتماعی و محلی

- فراهم آوردن برنامه های محلی برای شبکه آموزش محلی و سیستم های خبررسانی شامل، مراقبت پزشکی، ذخیره آب، مراقبت خشکسالی، پیش بینی امکانات ذخیره کافی و ذخیره های حیویات؛

- ایجاد تسهیلات مشترک محلی شامل خدمات آموزشی، حمل و نقل، درمانی و اورژانس

عواقب درگیری داخلی، آوارگی، خشکسالی همیشگی، تاثیر فاجعه آمیز بیماری های همه گیری چون ایدز، وبا/ اسهال خطرات احتمالی که سلامت میلیون ها نفر در سراسر منطقه، تهدید می کند.

درگیری های طولانی در آنگولا و موزامبیک بیش از ۲ میلیون پناهنده را با بیش از ۳ میلیون آواره داخلی به کشورهای همسایه رانده است. طی خشکسالی سال های با بیش از ۲۰ میلیون ساکن ۱۰ کشور درحال توسعه جنوب آفریقا (SADC) در "ریسک جدی" قرار دارند. وبا که یک بیماری آشنا در سراسر جنوب آفریقا است، بین ژانویه سال ۱۹۹۲ و مارس ۱۹۹۳ بیش از ۱۰۰/۰۰۰ نفر به آن مبتلا شدند و جان ۶۰۰۰ نفر را گرفت. اکنون شروع HIV در کشور به ۳۰ درصد می رسد.

این ارقام، بار مسئولیت فوق العاده سنگینی را که جنوب آفریقا با توجه به ریسک مستمر حادثه و آسیب پذیری مستمر منطقه ای محلی حمل می کند، را تایید می نمایند. هر چند برعکس بخش های دیگر آفریقا، جنوب آفریقا دارای توانایی های منحصر به فردی است که به آن اجازه می دهد که با خطرات طبیعی که کمی متوجه مرزهای ملی می شوند با نحوه موثرتری روبرو شود.

واکنش کارآمد SADC و مقامات عضو آن در مقابل "خاطره سخت ترین خشکسالی" در سال ۱۹۹۱-۱۹۹۲ یک الگوی نادر از همکاری میان کشوری است. ۱۰ تن از مقامات عضو SADC به

درخواست پشتیبانی فنی، مالی و حمایت های دیگر بین المللی و دو جانبه از طریق همکاری منطقه ای محلی

برقراری مجدد گروه های محلی مختص حوادث در مناطق پیشرفته (مثلاً، SADC, COMESA, ECOWAS, IGADD, CILSS) و حداکثر استفاده از مهارت و خدمات موسسات بین المللی شامل سازمان های غیردولتی متخصص مدیریت حوادث

ارزیابی دقیق و تحلیلی پیشرفت حاصل شده از اجرای فعالیت های IDNDR در نیمه اول دهه افزایش آگاهی و آموزش همگانی در مورد راههای سودمند آمادگی، پیشگیری و تخفیف فاجعه و یکپارچه کردن این اهداف در جهت کمک بشر دوستانه و طراحی عمران ملی

جنوب آفریقا: چالش هایی برای کاهش وقایع ناگوار طولانی مدت یکی از موضوعات مهمی که در این کنفرانس مورد بحث قرار گرفت و صنعت حوادث طبیعی در جنوب آفریقا بود.

معمولاً جنوب آفریقا را "مستعد وقایع ناگوار" نمی باشد. این منطقه که شامل آنگولا، بوتسوانا، یسوتو، مالاوی، موزامبیک، نامی بیا، آفریقای جنوبی، سوازیلند، تانزانیا، زامبیا و زیمباوه می باشد مشهور به وقایع طبیعی چون زلزله ها، گردبادهای مخرب، فوران آتشفشان ها یا خطرات حملات ناگهانی نمی باشد. هر چند جمعیت ۱۲۰ میلیون منطقه را

سراسر مرزها را تقویت می کنند، در زیربنای (اقتصادی) سازمانی که کنترل مستمر امنیت ملی و محلی غذا انجام می دهد، از اهمیت خاصی برخوردار است همچنین تشخیص فوری مراحل کاهش آسیب پذیری وقایعی چون خشکسالی که دارای عوارض محلی یا ملی و اجتماعی می باشند تلاشی چند بخشی و چند بعدی است. یکی از اهداف IDNDR انتقال مهارت ها و فن آوری های متناسب کاهش وقایع از شمال به جنوب است. جنوب آفریقا برای ساختار سیاسی پایدار همکاری محلی اش، رغبت آن به همکاری با شرکای اهدا کننده و فنی مطلع در شمال و تخصص در کاهش خشکسالی منطقه ای معسوف می باشد. همانطور که این دهه به جلو می رود، همکاری نزدیکتر میان این منطقه اقدامات جهان IDNDR می تواند فرصتی ارزشمند برای همه باشد.

کلیدان کلیدی:

وقایع طبیعی، کمک رسانی به مردم، اقدامات پیشگیری افزایش آگاهی عمومی.

منبع:

Stop Disaster Journal number 18, 2003.

محض شیوع اعلام خطر غذایی از واحد محلی کمک کننده سریعاً از لحاظ سیاسی و عملی واکنش نشان دادند.

نتیجه، کنفرانس مشترک اهدا کنندگان UN-SADC بود که منتهی به تعهدات غذایی و غیر غذایی برای جلوگیری از قحطی شد. در تلاش بی سابقه کمک رسانی بین المللی، محلی و ملی مقالات عضوی SADC و آفریقای جنوبی، حدوداً ۵ مرتبه بیشتر از قحطی سال ۸۵-۸۴ شاخ آفریقا غذا و اجناس کمکی فرستاده شد.

به غیر از مرگ های ناشی از فقر همیشگی در موزامبیک، آنگولا و آفریقای جنوبی، هیچ تلفات جانی دیگری نمی تواند مستقیماً مربوط به سوء تغذیه ناشی از کمبود مواد غذایی باشد.

همان طور که این دهه به جلو می رود، نیاز جدی ارتباط مناطقی همچون جنوب آفریقا با اقدامات اولیه IDNDC بیشتر می شوند. این منطقه ای است که مبارزه می کند تا انحطاط محیط زیست را کنترل کند و برنامه های اصلاح ساختاری بسیار دقیق اقتصادی را که به طور همزمان با چالش کنترل کابوس خشکسالی مکرر و مرمت نظام های اقتصادی از بین رفته ناشی از جنگ را اجرا می نمایند. بدین ترتیب با بسیاری از سناریوهایی که بیشتر کشورهای پیشرفته امروزی با آن روبرو هستند، مواجه می شوند. هرچند این منطقه، در سرمایه گذاری گذشته اش در مورد زیربنای سیاسی که فرصت های مشارکت در